

cívica i al prestigi de l'obra publicada. El 2010 fou distingit en reconeixement a una llarga trajectòria en defensa de la llengua i cultura catalanes durant els Premis Joan Coromines, que atorga la Coordinadora d'Associacions per la Llengua Catalana.

Ha estat invitat a participar en nombrosos congressos internacionals de catalanística, com el d'Estrasburg (1969), de Roma (1982) i el de Tolosa de Llenguadoc (1988). Pel que fa a les publicacions, cal destacar la gran quantitat d'articles tècnics o de divulgació, sobre sintaxi, lexicologia, normativa i història de la llengua, així com les ponències que ha dut a terme en els diversos congressos. Entre la seva producció destaquen obres com *Estudis de sintaxi catalana* (1972-1973); *A l'entorn de la llengua* (1977); *Del català incorrecte al català correcte* (1977); *'Ser' i 'estar' en el català d'avui* (1981); *Sintaxi generativa catalana* (1986), amb Sebastià Bonet; *Qüestions controvertides de sintaxi catalana* (1987); *L'obra de Pompeu Fabra* (1987); *Bibliografia lingüística catalana del segle XIX* (1989), amb Pere Marcet; *Lingüística i normativa* (1990); *La llengua, una convenció dialèctica* (1993); *Sintaxi normativa. Estat de la qüestió* (1994); *Història de la lingüística catalana, 1775-1900* (1998), amb Pere Marcet; *Gramàtica del català contemporani* (2002), dirigida amb Maria-Rosa Lloret, Joan Mascaró i Manuel Pérez-Saldanya; *Pompeu Fabra. Vida i obra* (2007), amb Jordi Ginebra, i *Plantem cara. Defensa de la llengua, defensa de la terra* (2009).

SECCIÓ DE FILOSOFIA I CIÈNCIES SOCIALS

Joan-Francesc Mira i Casterà

Nascut a València l'any 1939, és doctor en filosofia per la Universitat de València (1971), on treballà com a professor de grec entre 1983 i 1991. Des del 1991, és catedràtic d'aquesta matèria a la Universitat Jaume I

de Castelló de la Plana. Al llarg dels anys setanta va col·laborar al Laboratori d'Antropologia Social de la Sorbona i, entre els anys 1978 i 1979, exercí com a professor a la Universitat de Princeton. Fou conseller de la Institució Alfons el Magnànim, president d'Acció Cultural del País Valencià (1992-1999), membre de la Institució Valenciana d'Estudis i Investigacions i candidat a les Corts Valencianes per la coalició Valencians pel Canvi (1999). Dirigí l'Institut Valencià de Sociologia i Antropologia Social (1980-1984) i fou fundador i director del Museu d'Etnologia de València (1982-1984). És membre del Patronat de la Fundació del Congrés de Cultura Catalana i vicepresident de Centre Català del Pen Club Internacional.

La seva trajectòria l'ha fet mereixedor de nombroses distincions, entre les quals destaquen el Premi Andròmina de Narrativa (1974), el Premi Joan Fuster d'Assaig (1984), el Crítica Serra d'Or (1985), la Lletre d'Or al millor llibre de l'any (1985), la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (1991), el Premi Crexells (1996), el Premi Nacional de la Crítica (1997), el Premi Nacional de Traducció del Ministeri d'Educació, Cultura i Esports (2001) i el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (2004).

És autor d'un bon nombre d'estudis i investigacions de caràcter assagístic que giren al voltant de l'antropologia, la sociologia i l'etnografia. Alguns dels títols més destacables són *Els valencians i la terra* (1978), *Crítica de la nació pura* (1984), *Hèrcules i l'antropòleg* (1994), *Sense música ni pàtria* (1995), *Sobre la nació dels valencians* (1997) o *Cap d'any a Houston, Texas* (1998). D'altra banda, ha estat director i editor dels quatre volums de *Temes d'etnografia valenciana* (1983-1991) i ha publicat *Literatura, món, literatures* (2005). A més d'assagista, és autor de diverses obres de caràcter narratiu, tant novel·les com reculls de contes. D'aquest vessant creatiu, en destaquen títols com ara *Els cucs de seda* (1975), *El desig dels dies* (1980), *Viatge al final del fred* (1984), *Els treballs perduts* (1989), *Borja Papa* (1996), *Quatre qüestions d'amor* (1998) o *Purgatori* (2003). Com a traductor, ha dut a terme les seves versions de *La divina comèdia* (2001) i dels *Evangelis* (2004). Aquesta intensa activitat com a creador la conjumina amb la publicació d'estudis de crítica i teoria literària, etnologia, antropologia, etc., en diversos mitjans gràfics, com ara *L'Espill*, *Revista de Catalunya* o *Catalonia Review*.